

Statsregnskab for 1909—10, idet nogle Millioner deraf ligge som Indtægt paa tidligere Statsregnskaber. I Finansaaret 1907—08 skyldes saaledes en Del af den abnormt store Toldindtægt, der indkom i det Aar — saaledes som jeg nævnde før —, Virkningerne af den kommende Toldlov; og hvad Finansaaret 1908—09 angaar, skal jeg eksempelvis anføre, at Toldindtægterne for det første Kvartal, April Kvartal 1908, vare 2,370,000 Kr. større end for det samme Kvartal i det forrige Aar, og denne overordentlig betydelige Merindtægt i Told maatte selvfølgelig betyde en mindre Toldindtægt i Finansaaret 1909—10, men maa dog fradrages i det Tab, der er lidt i dette Overgangsjaar. Jeg kunde fortsætte disse Betragtninger, men da vi nu ere naaede saa langt hen i Forhandlingerne, skal jeg ikke sige mere derom.

Der har været talt meget om det rigtige i at afstemme Budgettet med en bevægelig Indkomst- og Formueskat. Jeg har derom sagt, hvad jeg mener er det rette, og skal ikke gentage det. Jeg har anført, tror jeg, meget gode Grunde, som ikke ere afkræftede, for, hvorfor dette vilde være betænkeligt. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) mente, at Betænelighederne vilde svinde, hvis man, som han subsidiært foreslog, gør Forbrugsskatterne ophørende, kun vedtager dem for en kort Periode, hvorefter de bortfalde, saafremt de ikke fornys ved en ny Lov. Men det afkræfter ikke de Betæneligheder, jeg har anført, thi indenfor den Periode, som han dog tænker sig skulde blive saa lang som 5 Aar, indtræde alle de uheldige Virkninger, som jeg paapegede, i hvert af Periodens 5 Aar.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds skal jeg sige, at han maa ikke se saa ensidigt paa dette, at en bevægelig Formue- og Indkomstskat kun skulde gaa ud over Militærudgifterne. Jeg tror, at de heftige Kampe, der vilde blive førte mellem Landstinget og Folketinget, saafremt Afstemningen om de endelige Afgørelser paa Finansloven kom til at give sig umiddelbart Udtryk i Formue- og Indkomstskattens Procent i det nye Aar, ikke vilde blive førte saa meget om Militærudgifterne. Vi ere nemlig alle enige om — jeg ved, at det er Regeringens og Regeringspartiets Synspunkt, og jeg antager, at de andre Partier, som ikke ere principielle Modstandere af den Militærordning, vi have, dele dette Synspunkt —, at nu skulle vi gennemføre de militære Love loyalt, men i øvrigt skulle

vi afholde os fra saadanne yderligere Udgifter, som ikke ere absolut nødvendige for at holde vort Militærvæsen paa det Trin, det nu staar paa, altsaa erstatte ubrugeligt Materiel og lignende. Men nye Fremstød i Militærudgifterne, tror jeg, ingen drømmer om, i hvert Fald ingen indenfor Regeringen og indenfor Regeringspartiet. Vore Militærudgifter maa siges at være bestemte ved de vedtagne Love, og antagelig vilde de ikke komme til at gaa ud derover i de kommende Aar. Men derimod er der andre Udgifter, der ere i stærk Vækst, f. Eks. de sociale Udgifter og Udgifterne til Jernbanebygning og lignende, og jeg antager, det er derom, de finansielle Kampe mellem Folketing og Landsting hovedsagelig vilde komme til at dreje sig, hvis vi skulde have den bevægelige Formue- og Indkomstskat. Jeg tror, at Resultatet af disse Kampe ikke ganske vilde tilfredsstille det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mente, det var bedre at afstemme Budgettet ved en højere bevægelig Formue- og Indkomstskat end ved Gæld, som det ærede Medlem mente, at jeg havde gjort. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Jeg har ikke foreslaaet Afstemning ved Gæld. Jeg har foreslaaet at indlede en ny Praksis med Hensyn til Optagelse af indenlandske Laan til Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver, og jeg har angivet et bestemt Princip, som jeg mener bør være ledende her, nemlig at de Laan, man optager, ikke bør være større, end at den Rente, Staten skal betale, kan dækkes ved Udbyttet af de Midler, som Staten i det paagældende Finansaar sætter i nye indtægtgivende Statsaktiver. Det er altsaa ikke det ledende Hensyn for Bestemmelsen af den Sum, der skal laanes: Hvor meget skal der til for at bringe Balance paa Budgettet? men Synspunktet er det, som jeg for et Øjeblik siden nævnde.

Det samme ærede Medlem og flere andre, saaledes det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), have talt om Embedsmaskineriet. Det er vist noget af det allermest velklingende, man kan sige baade i denne Sal og udenfor: Hvorfor skulle vi have de Pokkers nye Skatter? Hvorfor skulle vi afskaffe Udgifter, som Folk ere glade ved, Udgifter til Folkeuniversitet, Fagskoler og forskellige andre gode, smukke Ting, naar vi kunne komme lettere til vore Penge ved at indskrænke Embedsmaskineriet? Og saa tager Fantasien livlig Part. Jeg tror, det ærede Medlem for Københavns 2den Valg-